

LARISSA JOONAS

*Inhimillinen
kino*

NTAMO

Inhimillinen kino

LARISSA JOONAS

Inhimillinen kino

Runoja

SUOMENTANUT

Jukka Mallinen

NTAMO

Helsinki

2022

© 2020/2022 Larissa Joonas
© 2022 Jukka Mallinen (suomennos)

ISBN 978-951-215-880-2

ALKUTEOS
Человеческое кино (Borej Art, Sankt-Peterburg 2020)

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Tuula Närhinen, *Eläinkamerat – Kärpänen* (2002),
yksityiskohta teoksesta

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2022
www.ntamo.net

Sinuun asettui tuleva

säikähtänyt muistini

häpeä ja syyllisyys lapsen hämäräiset pelot

siitä lähtien kun pidin kädestäsi

öisestä kylmästä miltei läpikuultavasta

vaiteliaasta kädestäsi ja puristin sitä rintaani vasten

kuin pinkkaa lumen tuiskuttamia aroja

ja sähkölinjoja ja jäätyneitä

koivikkoja

mitään puhumatta rauhoittelin

kadulle eksynyttä

lasta joka sydän kuolleena seisoo

kouristelevin kurkuin

vieraiden polvien edessä.

Keittiöön tapaa hankkiutua niin
että koettaa olla hajottamatta toisten nukkumusta
avata jääkaapin sininen ovi
aikomattakaan mitään syödä
vain katsoa juustoja ja voita
huolekkaasti valmistettuja keittoja täynnä
kalpeaa kaalia
sitä on jo pitkään rakastanut ja maitoa
kermakerrosta sen päällä ja rahkaa
ja apea luotisuoraan ikkunan takana putoava viti
kuin katulampun valelema sade
äänetön televisio heijastaa kohtausta
konserttialista
joka muistuttaa kirjoituskoneen näppäimistöä
jokainen valaisevan nuottitelineen nappula
säilyttää näkymättömällä painalluksella musiikin
tulevaisuudessa

muusikot hymyilevät

voi yrittää arvata nimen

mutta lumi pyyhkii silmäluomia

jos ei vielä ajattelisi mitään ei edes taloa

jossa kasvoi ja josta ei ikinä kasva pois

vaikka tukeutui jaloillaan

rakkaan vuoteen päätyyn.

Onko leppäkertuilla koiria ja kissoja
ja kenen luo ne siinä tapauksessa lentävät
meidän varomattomista käsistämme
niiden lapset ovat varmaan jo kasvaneet
turha pestä lattioita katsoa maidon
ja puuron perään
kiirehtivät eivät edes katso taakseen
kuin niitä ei voisi vähempää kiinnostaa
meidän älytön säälittävä
inhimillinen kinomme.

Vaikeinta oli tunnustaa linnuille
ettei osaa lentää
sitä on elänyt muutaman linnunelämän
istuttanut omenapuun kasvattanut tyttären
käsistä nousi ikuisuuden puu
kasvoi maahan kiinni
ei sitten oppinut lintujen kieltäkään
mutta jostain syystä ei hävetä enää
aamulla sitä nauroi pitkään sille miten taivas
livertelee ikkunaluukussa
ja ehkä se on syksy joka itkee ja kutsuu ikkunassa
herneen tanakat lapset putoavat
palkojen mustista kämmenistä
aikoinaan huolettomien ja ikuisten vaan nyttemmin
kielettöminä seisovien käsiin
kaihtimen takana pimeydessä.

Haluttaisi aina tietää
millaisena kissa näkee minut
suurena vai ehkä pienenä
pienet ovat niillä kunniassa
kauniina tai ehkä sen mieleen tulee että lyhyt tukka
ei sovi minulle
ja pitää kasvattaa kunnon pehko
milleköhän minä tuoksun siitä
mikä sitä minussa viehättää
ymmärtääkö se että me
olemme aivan eri lajeja
unohdanhan sen usein itsekin
ja kysyn siltä esimerkiksi
olisiko illallisen aika
kun alkaa olla jo ehtoo
ja se katsoo minua rakastaen
eikä vielä koskaan ole vastannut – ei.

Inhimillinen kino

on
Jukka Mallisen
käännös
ja ensimmäinen
suomeksi ilmestynyt
Larissa Joonas
-runoteos.

harmaa palaneessa harmaassa
moninkertaisesti harmaisiin silmiin hävinnyt

NTAMO 2022

ISBN 978-952-215-880-2